

Sygn. akt X GC 162/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach , Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Leszek Guza

Protokolant : Anna Rogal

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w K.

przeciwko E. C.

o zapłatę

1. w części obejmującej żądanie zasądzenia kwoty 30 663 , 90 zł umarza postępowanie;
2. w pozostałej części oddala powództwo;
3. zasądza od powódki (...) Spółki z o.o. w K. na rzecz pozwanej E. C. kwotę 3 617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od powódki (...) Spółki z o.o. w K. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Gliwicach) kwotę 211 (dwieście jedenaście) zł tytułem niepokrytych kosztów stawienia świadków.

/-/ Leszek Guza

sygn. akt X GC 162/13

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z o.o. w K. wniosła o zasądzenie od pozwanych J. B. i E. C. kwoty 147 360 zł z odsetkami i kosztami procesu.

Na uzasadnienie podała powódka, że zawarła z pozwanym J. B. umowę na podstawie, której powierzył on powódce wykonanie prac blacharsko dekarских przy wykonaniu połaci dachu Budynku S.. Inwestorem budowy tego budynku była pozwana E. C..

Powódka prace wykonała ale otrzymała jedynie część należności z tego tytułu. W niniejszej sprawie dochodzi reszty tej należności.

Pozwana E. C. wiedziała o powierzeniu części prac podwykonawcom. W dniu 15 maja 2012 r. doszło do spotkania na budowie pomiędzy powódką a pozwanym B. i przedstawicielami pozwanej C.. Z tego spotkania sporządzono notatkę z której wynika, że inwestor wyraził zapłatę za wykonane pokrycie dachowe w kwocie 77 400 zł netto na rzecz powódki. Inwestor bez podania przyczyny nie chciał jednak podpisać notatki.

Kolejne spotkanie miało miejsce w dniu 22 maja 2012 r. w domu ojca pozwanej K. C.. W spotkaniu uczestniczyli też syn pozwanej i inspektor nadzoru. Tematem rozmów były przedmiot prac i kwestie płatności.

Ponadto powódka wielokrotnie telefonicznie kontaktowała się z pozwaną i członkami jej rodziny w sprawie wykonywanych prac.

Powódka również pisemnie wzywała pozwaną do zapłaty.

W dniu 8 października 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzekł nim zgodnie z żądaniem pozwu.

Od nakazu tego sprzeciw wniosła pozwana E. C., która domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazała pozwana, że o obecności powódki na placu budowy dowiedziała się przypadkowo około dnia 15 maja 2012 r. Na wiadomość, że generalny wykonawca zawarł umowę z podwykonawcą i nie płaci mu należności pozwana zareagowała pismem z dnia 16 maja 2012 r. gdzie zawiadomił pozwanego B., iż nie akceptuje tej umowy.

W odpowiedzi na to pismo pozwany złożył pozwanej pismo informujące o zawarciu umowy z powódką nie przedkładając jednak ani umowy, ani uzgodnień co do zakresu robót.

W odpowiedzi pozwana pismem z dnia 21 maja 2012 r. odmówiła swoje zgody na objęcie umowy solidarną odpowiedzialnością wskazując, że pozwany ma zapłacić powódce ze środków, której już otrzymał od pozwanej.

Pozwana przyznała, że zarówno ona jak i jej ojciec i syn prowadzili rozmowy z powódką ale dotyczyły one zapłaty powódce przez pozwanego. Ojciec i syn pozwanej nie byli umocowani do jej reprezentacji.

Pozwana konsekwentnie odmawiała akceptacji umowy podwykonawczej.

Pismem z dnia 20 sierpnia 2013 r. powódka ograniczyła powództwo do kwoty 116 696 , 10 zł z odsetkami o kosztami procesu wskazując, że pozwany B. zapłacił jej łącznie kwotę 40 000 zł.

Sąd ustalił:

W dniu 18 sierpnia 2011 r. pozwana E. C. zawarła z pozwanym J. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) umowę na budowę hali sportowej w S.. Umowa przewidywała wykonanie budynku w stanie surowym zamkniętym.

Strony ustaliły, że wykonawca wykona prace sam lub przez podwykonawców. W przypadku wykonywania prac przez podwykonawców strony ustaliły, że wymaga to wskazania w ofercie powierzonego im zakresu prac (§ 2 ust. 4) lub wymaga zgody zamawiającego i sporządzenia aneksu do umowy (§ 2 ust. 5).

Strony ustaliły wynagrodzenie ryczałtowe za zlecone prace.

(dowód - umowa k. 133-143, zeznania pozwanego J. B. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r.)

W dniu 5 kwietnia 2012 r. powódka zawarła z pozwanym J. B. umowę na wykonania prac dekarско-blacharskich Budynku Klubu (...) w S..

(dowód - umowa k. 10-14, oferta k. 15)

Powódka prace objęte umową wykonała w okresie od kwietnia 2012 r. do maja 2012 r. i wystawiła pozwanemu J. B. faktury na łączną kwotę brutto 211 560 zł.

(dowód - protokoły odbioru i faktury k. 18-23, zeznania świadka G. K. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r.)

W dniu 15 maja 2012 r. doszło na budowie do przypadkowego spotkania pozwanej E. C. z M. M., członkiem zarządu powódki. Podczas tego spotkania pozwana dowiedziała się, że prace dekararskie pozwany B. wykonuje za pomocą podwykonawcy i że powódka nie otrzymała całości należnego wynagrodzenia z tego tytułu. Pozwana E. C. wskazała, że nie wiedziała o zatrudnieniu podwykonawcy i nie zamierza ponosić odpowiedzialności za zapłatę jego wynagrodzenia ale deklarowała pomoc, która miała polegać na tym, że pieniądze należne pozwanemu B. zapłaci w taki sposób aby pieniądze te trafiły do powódki.

(dowód - notatka k. 24-25, zeznania świadka M. B. nagranie z dnia 20 grudnia 2013 r., zeznania świadka G. K. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania świadka K. C. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania świadka M. Z. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania pozwanego J. B. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania członków zarządu powódki nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania pozwanej E. C. nagrania z dnia 22 sierpnia 2013 r. i z dnia 13 stycznia 2014 r.)

Pismem z dnia 16 maja 2012 r. pozwana C. poinformowała pozwanego B., że zgłaszają się do niej ludzie twierdzący, że są jego podwykonawcami i nie otrzymali wynagrodzenie. Pozwana przypomniała w piśmie, że zatrudnienie podwykonawców wymaga jej wiedzy i zgody a takiego zgłoszenia ze strony pozwanego nie było.

(dowód - pismo k. 132, zeznania świadka G. K. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r. zeznania pozwanego J. B. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania pozwanej E. C. nagrania z dnia 22 sierpnia 2013 r. i z dnia 13 stycznia 2014 r.)

Pismem z dnia 17 maja 2012 r. powódka wystąpiła do pozwanego J. B. o zgłoszenie jej inwestorowi jako podwykonawcy. Pozwany wtedy pisemnie zgłosił podwykonawcę pozwanej.

(dowód pismo k. 170, zeznania powódki nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r.)

Pismem z dnia 21 maja 2012 r. pozwana E. C. wskazała pozwanemu J. B., że zawiadomienie jej o zatrudnieniu podwykonawcy otrzymanym poprzedniego dnia pismem nie wywołuje skutków wobec niezgodności z zapisami umowy.

(dowód - pismo k. 144, zeznania pozwanej E. C. nagrania z dnia 22 sierpnia 2013 r. i z dnia 13 stycznia 2014 r.)

W dniu 22 maja 2012 r. doszło do spotkania przedstawicieli powódki z K. C. i inspektorem nadzoru S. K. i i M. Z.. W tym dniu okazano K. C. umowę powódki z pozwanym B.. W tym dniu okazało się, że pozwany B. zobowiązał się zapłacić powódce za wykonanie dachu więcej niż miał otrzymać od pozwanej C..

Na spotkaniu padła propozycja uzyskania cesji należności pozwanego B. na rzecz powódki lub wykonania przez pozwaną C. przelewu na rzecz pozwanego B. w taki sposób aby pieniądze trafiły do powódki.

(dowód - zeznania świadka K. C. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania świadka M. Z. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania świadka S. K. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania pozwanego J. B. nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r., zeznania powódki nagranie z dnia 22 sierpnia 2013 r.).

Pismem z dnia 11 czerwca 2012 r. powódka wezwała pozwaną E. C. do zapłaty reszty należności za wykonane prace.

(dowód - pismo k. 31-33)

Pismem z dnia 12 czerwca 2012 r. pozwana poinformowała powódkę, że ta nie została zgłoszona jako podwykonawca w trybie przewidzianym umową pozwanej z wykonawcą i pozwana nie ma wiedzy o wykonywaniu przez powódkę robót oraz, że rozlicza się z wykonawcą za wykonane prace.

(dowód - pismo k. 34, zeznania pozwanej E. C. nagrania z dnia 22 sierpnia 2013 r. i z dnia 13 stycznia 2014 r.)

Pismem z dnia 21 czerwca 2012 r. powódka ponownie wezwała pozwaną do zapłaty.

(dowód - pismo k. 35-36).

Powyższy stan faktyczny ustalił Sąd w oparciu o zgromadzone w sprawie dowody w postaci dokumentów i zeznań przesłuchanych osób.

Złożone przez strony dokumenty Sąd uznał wiarygodne bowiem nie były one kwestionowane przez żadną, ze stron i nie budziły zasadniczych wątpliwości Sądu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. C., M. Z., S. K., pozwanej E. C. oraz członków zarządu powódki.

Zeznania tych świadków były spójne i rzetelne oraz znajdowały pełnie potwierdzenie w treści zgromadzonych dokumentów.

Sąd nie w pełni dał wiarę świadkowi M. B.. Zeznania tego świadka, że pozwana wiedziała o obecności podwykonawcy na budowie nie znajdują potwierdzenia w treści zgromadzonej korespondencji a wprost są z nią sprzeczne. Z podobnych przyczyn nie dał Sąd wiary zeznaniom świadka G. K. w zakresie w jakim twierdził on, że M. B. przedstawił go pozwanej jako podwykonawcę. Zresztą zeznania obu świadków w tym zakresie nie pokrywają się. Z tych samych przyczyn Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego B. w zakresie w jakim twierdził on, że informował pozwaną C. o tym, że zawarł umowę z powódką na kwotę wyższą niż ta jaka miał otrzymać od pozwanej i w zakresie w jakim twierdził on, że pozwana została poinformowana o tym, że powódka wykonuje prace jako podwykonawca.

Oceniając zeznania świadka J. T. uznał Sąd, że zeznania te aczkolwiek wiarygodne nic nie wniosły do sprawy. Fakt, że świadek uczestniczył w spotkaniach z pozwaną w sprawie materiału zastosowanego na dachu nie przesądza o tym, że pozwana miała świadomość, iż pracownicy wykonujący dach nie są pracownikami pozwanego. Fakt, że pozwana spotykała przy tych spotkaniach pracownika powódki nie świadczy o tym, że pozwana miała świadomość tego, iż nie jest to pracownik pozwanego B..

Sąd zważył:

W części w jakiej powódka cofnęła pozew Sąd uznał cofnięcie za spełniające warunki z art. 203 k.p.c. i zgodnie z art. 355 k.p.c. w części obejmującej żądanie zasądzenia kwoty 30 663 , 90 zł postępowanie umorzył.

W pozostałej części powództwo wobec pozwanej E. C. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przechodząc do omówienia motywów rozstrzygnięcia przypomnieć trzeba, że zgodnie z art. 647¹ k.c. w umowie o roboty budowlane, o której mowa w art. 647, zawartej między inwestorem a wykonawcą (generalnym wykonawcą), strony ustalają zakres robót, które wykonawca będzie wykonywał osobiście lub za pomocą podwykonawców.

W § 3 tego przepisu wskazał ustawodawca, że do zawarcia przez wykonawcę umowy o roboty budowlane z podwykonawcą jest wymagana zgoda inwestora. Jeżeli inwestor, w terminie 14 dni od przedstawienia mu przez wykonawcę umowy z podwykonawcą lub jej projektu, wraz z częścią dokumentacji dotyczącą wykonania robót określonych w umowie lub projekcie, nie zgłosi na piśmie sprzeciwu lub zastrzeżeń, uważa się, że wyraził zgodę na zawarcie umowy. Z kolei § 5 omawianego przepisu stanowi, że zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę.

Jak z wynika więc z omawianego przepisu warunkiem tego aby inwestor ponosił w wykonawcę solidarną odpowiedzialność wobec podwykonawcy za zapłatę wynagrodzenia jest to aby inwestor ten wyraził zgodę na zatrudnienie podwykonawcy.

Nie budzi wątpliwości, że zgoda ta może być wyrażona wprost lub w sposób dorozumiany - przez każde zachowanie inwestora (w niniejszej sprawie pozwanej) które pozwala przyjąć, że zgodę taką wyraził.

Jak wskazano w orzecznictwie z zgoda o której mowa może zostać udzielona przez inwestora w sposób bierny (milczący), co reguluje art. 647¹ § 2 zd. 2 k.c., lub czynny - w tym wypadku zgodnie z regułą wynikającą z art. 60 k.c. wola inwestora może zostać wyrażona przez każde zachowanie, który ujawnia ją w sposób dostateczny, w tym również w sposób dorozumiany. W tej drugiej sytuacji nie jest konieczne przedstawienie inwestorowi ani umowy z podwykonawcą, czy też jej projektu, ani odpowiedniej części dokumentacji. Inwestor nie musi znać treści całej umowy (jej projektu), wystarczająca jest bowiem znajomość tych elementów, które konkretyzują daną umowę i decydują o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wynagrodzenie podwykonawcy. Elementami tymi są przede wszystkim zakres prac powierzonych zindywidualizowanemu podmiotowo podwykonawcy oraz jego wynagrodzenie, w szczególności sposób jego ustalenia, czy też dochodzenia. Podkreślenia wymaga, że chodzi o stworzenie inwestorowi możliwości zapoznania się z ww. istotnymi postanowieniami umownymi, przy czym może to nastąpić zarówno przed zawarciem umowy, jak i po zawarciu takiej umowy (wyrok SA w Warszawie z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt I ACa 134/12, LEX nr 1246914).

Wskazano też w orzecznictwie, że inwestor może wyrazić wolę na zawarcie umowy przez wykonawcę z podwykonawcą w sposób dorozumiany, na przykład przez tolerowanie obecności podwykonawcy na placu budowy, dokonywanie wpisów w jego dzienniku budowy, odbieranie wykonanych przez niego robót oraz dokonywanie przez niego innych czynności. W tej sytuacji nie jest konieczne przedstawienie inwestorowi ani umowy z podwykonawcą, czy też jej projektu, ani odpowiedniej części dokumentacji. Inwestor nie musi znać treści całej umowy (jej projektu), wystarczająca jest znajomość tych elementów, które konkretyzują daną umowę i decydują o zakresie solidarnej odpowiedzialności inwestora z wykonawcą za wynagrodzenie podwykonawcy. Elementami tymi są przede wszystkim zakres prac powierzonych zindywidualizowanemu podmiotowo podwykonawcy oraz jego wynagrodzenie, w szczególności sposób jego ustalenia czy też jego dochodzenia (wyrok SA w Białymstoku z dnia 26 kwietnia 2013 r., I ACa 109/13, LEX nr 1314664).

Aby więc mówić o dorozumianej zgodzie inwestora na zatrudnienie podwykonawcy w niniejszej sprawie musiałaby powódka wykazać, że pozwana wiedziała o jej obecności na budowie oraz, że знаła przynajmniej zakres prac powierzonych zindywidualizowanemu podmiotowo podwykonawcy oraz jego wynagrodzenie.

Istotne jest również, że w świetle art. 6 k.c. w zw. z art. 647¹ § 2 zdanie pierwsze i § 5 k.c., ciężar udowodnienia tego, że inwestor wyraził zgodę na zawarcie umowy o roboty budowlane wykonawcy z podwykonawcą, spoczywa na podwykonawcy, on bowiem z tego faktu wywodzi skutki prawne. Jeżeli inwestor twierdzi, że zgody takiej nie wyraził również w sposób dorozumiany oraz że nie znał istotnych postanowień umowy wykonawcy z podwykonawcą, podwykonawca powinien udowodnić także świadomość inwestora co do tych okoliczności, wyznaczających zakres jego odpowiedzialności za wynagrodzenie podwykonawcy lub to, że z postanowieniami tymi inwestor mógł się zapoznać (wyrok SA w Warszawie z dnia 10 stycznia 2013 r. sygn. akt I ACa 792/12, LEX nr 1294858).

W niniejszej sprawie to nie pozwana miała więc udowadniać, że nie wyraziła zgody na zatrudnienie podwykonawcy ale powódka musiała wykazać, że w danych okolicznościach pozwana posiadała opisaną wyżej wiedzę o zawarciu umowy w tym w zakresie istotnych warunków umowy powódki z pozwanym B. i przynajmniej w sposób dorozumiany fakt zawarcia tej umowy akceptowała.

W ocenie Sądu temu obowiązkowi w niniejszej sprawie powódka nie sprostała.

Było między stronami niesporne, że o obecności podwykonawcy (powódki) pozwana E. C. dowiedziała się 15 maja 2012 r. Sporne było natomiast czy pozwana o obecności tej wiedziała wcześniej. Pozwana temu zaprzeczyła. Ciężar dowodu tej okoliczności spoczął więc na powódce (art. 6 k.c.).

Istotne jest przy tym, że obowiązkiem dowodzenia objęte było również, co już wyjaśniono wyżej, nie tylko wykazanie samej wiedzy o tym, że powódka jest na budowie ale także jej wiedzy o zasadniczych elementach umowy z podwykonawcą.

Tych okoliczności w niniejszej sprawie powódka nie udowodniła. Nie wykazała bowiem powódka aby pozwana E. C. wiedziała w tym, że pozwany B. część prac wykonuje za pomocą powódki - a w każdym razie nie wykazała aby pozwana miała świadomość jaka część prac jest wykonywana przez podwykonawcę i jakie jest ustalone przez strony umowy wynagrodzenie za te prace.

W tym zakresie za nieistotny uznał Sąd niekwestionowany fakt, że pozwana spotykała na budowie pracownika powódki G. K.. Nie wynika bowiem z tego faktu świadomość pozwanej, że osoba ta nie była pracownikiem zatrudnionym przez pozwanego J. B.. To więc, że osoba ta spotykała się z pozwaną na budowie sama czy też w obecności pozwanego B. lub jego syna oraz świadka J. T. nie przesądza o wiedzy pozwanej o obecności powódki na budowie. Na pewno też nie świadczy to o wiedzy pozwanej na temat zasadniczych elementów umowy powódki z pozwanym B..

W tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego J. B. i świadków M. B. oraz G. K.. Pomijając już fakt, że wszystkie te osoby są oczywiście zainteresowane w ustaleniu przez Sąd wiedzy pozwanej w omawianym zakresie to ich zeznania są sprzeczne z treścią korespondencji stron.

Korespondencja ta, powstała w całości po spotkaniu w dniu 15 maja 2012 r. wprost wskazuje na to, że wiedza pozwanej na temat podwykonawcy została uzyskana dopiero po tej dacie. Nie istnieje żadne pismo sprzed tej daty które wskazywałoby na omawianą wiedzę pozwanej a pisma istniejące wskazują, że pozwana wiedzę tę świeżo nabyła (pismo z dnia 16 maja 2012 r.), o otrzymanej dopiero co informacji o zatrudnieniu podwykonawcy (pismo z dnia 21 maja 2012 r.), o braku wiedzy o podwykonawcy (pismo z dnia 12 czerwca 2012 r.).

Ponadto zeznaniom tych świadków przeczą zeznania świadków K. C., S. K. i M. Z., którym to świadkom Sąd dał wiarę. Zeznania te korespondują bowiem z materiałem dowodowym zebrany w sprawie. Świadkowie szczegółowo omówili wydarzenia po 15 maja 2012 r. w tym swoje spotkanie z przedstawicielami powódki w dniu 22 maja 2012 r. Wskazali świadkowie, że w tym dopiero dniu uzyskali wiedzę o tym, że firma pozwanego B. o nazwie D. (...) do wykonania dachu zatrudniła powódkę spółkę o nazwie D.-S. oraz o tym, że dowiedzieli się, że wynagrodzenie powódki zapewnione przez pozwanego B. ma być istotnie wyższe niż wynagrodzenie jakie on sam uzyska.

Biorąc powyższe pod uwagę uznał Sąd, że wiedzę o tym, że pozwany B. zatrudnił do wykonania dachu powódkę uzyskała pozwana E. C. dopiero w dniu 15 maja 2012 r. O istotnych warunkach tej umowy pozwana wiedzę uzyskała jeszcze później.

Po tej dacie zaś nie da się uznać aby pozwana akceptowała obecność powódki na budowie nawet w sposób dorozumiany.

Takiej zgody, w ocenie Sądu, nie można domniemywać z faktu, że pozwana oraz jej ojciec wyrazili chęć pomocy powódcie i prowadzili z nią rozmowy na temat tego jak umożliwić jej zaspokojenie się z kwot przekazywanych pozwanemu B.. Nie może być bowiem tak, że zachowanie pozwanej, które należy ocenić jako rzetelną i uczciwą chęć pomocy wywoła skutki dla pozwanej negatywne.

Z drugiej zaś strony korespondencja toczona przez pozwaną po tej dacie z pozwanym B. oraz powódką w żaden sposób nie może być zinterpretowana jako wyrażenie zgody na zatrudnienie podwykonawcy. Pomijając już kwestie podnoszonych przez stronę powodową niekonsekwencji w pismach pozwanej z dnia 16 maja 2012 r. , 21 maja 2012 r. i 21 czerwca 2012 r. to w żaden sposób nie da się z nich wyprowadzić zgody pozwanej na zatrudnienie podwykonawcy. Aby zaś przyjąć dorozumianą zgodę inwestora na zatrudnienie podwykonawcy muszą istnieć okoliczności, które na to pozwolą. Nie da się takiej zgody domniemywać z pism w których pozwana wyraźnie oświadcza, że nie akceptuje sytuacji gdy zgłaszają się do niej niezgłoszeni wcześniej podwykonawcy, że zgłoszenie złożone w sposób niezgodny z umową nie wywołuje skutków oraz, że o podwykonawcy wcześniej nie wiedziała. Pisma te w sposób wystarczający manifestują brak zgody inwestora na zatrudnienie podwykonawcy.

Biorąc powyższe pod uwagę uznał Sąd, że strona powodowa nie udowodniła okoliczności koniecznych dla zaistnienia solidarnej odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy i opierając się na powołanych wyżej przepisach powództwo wobec pozwanej E. C. oddalił.

O kosztach procesu orzekł Sąd zgodnie z art. 98 k.p.c. zasądzając od powódki na rzecz pozwanej E. C. kwotę 3 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na zasądzoną kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego i opłata skarbową.

Zgodnie z art. 113 ust. 1 u.o k.s. w związku z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 211 zł tytułem niepokrytych kosztów stawienia świadków K. i T..

SSO Leszek Guza